

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Évesz. évre ..... 8 K
 Fél évre ..... 4 „
 Negyed évre ..... 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Keziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóiroda: B.alkányi
 Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitler sora egy korona.

A sajtó tisztessége.

Alsólendva, február 8.

Amylen magasztos a sajtó hivatása, olyan kellemetlen. Megírja és meg is kell írnia másokról az igazat, sok esetben azt az igazságot, ami az illetőnek rosszul esik. Ezért van a sajtónak anyni ellensége, ezért esik meg az, hogy férfiak, akik a közélet terén vezető szerepet viselnek, nyíltan izgatnak a sajtószabadság ellen, tisztára csak azért, mert egyik-másik újság egyszerűen szeméremtelenséggel igazságokat batorított a nagy ur orra alá dörgölőni. Szerencsére a nagy közvéleményben kiríthatatlanul él a tudat, hogy a sajtószabadság sokkal nagyobb, sokkal magasabb érdek, semhogy az egyeseknek panaszokadái, egyeseknek sérelmei, mondjuk jogos sérelmei miatt meg szabadjon nyírálból, mert a sajtószabadság elsősorban nemzeti érdek, alkotmányos életünknek, állami önállóságunknak, szabadsági jogainknak harcos őre. Gyakran erősebb őre, mint maga a parlament.

És hogy a sajtó nem olyan rossz, nem olyan korrupt, mint ahogyan ezt a sajtó ellenségei hirdetik, az beigazolást nyert a lefolyt napokban. Bűnbe esett egy újságíró. Zsarolt. Dolgát oly ügyesen csinálta, hogy büntető úton üldözni őt nem lehetett. Mi helyt azonban a sajtó tudomást szerzett az ocsmány cselekedetről, a budapesti lapok unisonó egyhangulag leplezték le és pengelgereztek ki a bűnöst, kíméletlenül napvilágra hozták a sötét tényállást és hangos szóval követelték, hogy ezt a megtévdezt embert irtás ki a korból. Meg is történt. A zsaroló végzete befejeződött.

Ha tényleg olyan rossz és korrupt lenne a sajtó, akkor eltusolta volna ennek az embernek az ígét, amit megtévdezt volna annál is inkább, mert bünvádi följelentés nem tétetett és így szigoruan véve a közérdeket, a zsaroló lelepleztetéséne is volt közérdek, de a sajtó, amely purifikálni akarja a közéletet, purifikálni akarja önmagát is és minden alkalmasnak látszó eszközt megragad arra, hogy az újságírói korból kiküszöböljön mindenkit, aki nem óda való, aki a sajtó hatalmával visszaél.

Valószínű, ha a zsaroló nem újságíró lett volna, a lapok nem irták volna meg az esetet, annál is inkább, mert mint már említettük, bünvádi följelentés nem tétetett. De éppen mert újságíró volt az illető s mert a sajtó tisztának és becsületének kíván maradni, azért végzete ki a megtévdegyedett kollégát.

Bűnösök, gazemberek akadnak mindennütt. Akadtak tolvaj, sikasztó miniszterek, megvesztegetett bírák, áruló tábornokok, de sohasem jutott észbe senkinek az egyes bűnűből az egész karra következtetéseket levonni. Azért, mert akadnak zsaroló újságírók, szeplőtlen marad a tisztas újságíró és

a kar hírneve és becsülete. Minél nyíltabban tárgyalják a szennyeset, annál jobban kedveznek a tisztas szurnalisztika reputációjának. Hadd tudja meg a világ, ki a becsutlen, ki el vissza a toll hatalmával. Csak így lehet a salaktól megtisztítani az újságírói pennát, csak így lehet a közönségben épen tartani azt a meggyőződést, hogy híbet a nyomtatott betűnek. Az újságíró a legszigorubb bírāja legyen a kar reputációjának és ott, ahol tisztességtelen cselekedetet, a tollal való visszaélést lát, csapjon le kíméletlen szigorral és metsze ki testéből a fekélyt.

Ez az eset alkalmas arra, hogy azok, akik a sajtóval szemben oly ellenséges álláspontot foglaltak el, ezt az álláspontot megváltoztassák. Nyilvánvaló lett, hogy az újságírók (örökdednek elsősorban arra, hogy az újságírás tisztaságát megóvják. És akik a sajtó mesterségükkel szemben oly szigorúan és lelkiismeretesek, azokra bizvást rá lehet bízni a közélet tisztasága felett való örködést is, azoknak ítéletet komolyan lehet venni.

Igy van és így is kell, hogy legyen, mert szerencsétlen korrupt ország az, amelynek sajtója is korrupt. Örvändülni, hogy nálunk a helyzet az, hogy állatlanosságban a magyar sajtó tisztességhez szőnem férhet. Mint minden ember intézményénél, hibák és gyarlóságok vannak itt is. de a nagy, magasztos elv, melyet a kar betart, az, hogy ki kell irtani mindazt, aki a toll hatalmával szennyes önzéssel visszaél.

A közönség hálátlansággal fizetett megint!

(Tapasztalatok az önk. tüzoltók bálján.)

Alsólendva város „nagyerdemű” publikumának ugynevezett „magasabb rétege” megint hálátlansággal fizetett. Csunya, kárhözváltó hálátlansággal. Kimutatta ismét a foga fehérét, a tapintatlansággal azzal az intézménnyel szemben, amelynek anyi, de anyi kudarc volt a sorsa, de melynek mindezek dacára anyi, de anyi áldozatot vár a hálátlansággal fizető publikum.

A szombati tüzoltó-bárlról beszéltünk. Arról a bárlól, amelynél humánusabbat, jótékonycselekedet elnyesőbbet nem rendeznek az idén; arról a bárlól, ahol ott reméltük látni a nagyerdemű publikum ugynevezett „magasabb rétege” is, de ahol a legerősebb mikroszkóppal sem lehetett volna tiz olyan uriembert összevolvasni, akik azért jöttek el, mert kötelességük volt eljönni és nem azért, hogy kegyes leereszkedésükkel másnap eldicsékedhessenek. Arról a bárlól beszéltünk, ahonnan a „magasabb” családok egyszerűen és tüneménytelen távolmaradtak, bizvást azért, mert a durva kezű, de emberiasen érző szívű tüzoltókat csak akkor akarják ismerni, ha ég a házuk teteje és tüzveszély fenyegeti féltett vagyonukat.

Arról a bárlól beszélünk. Elmondjuk róla, hogy egy újabb megaláztatás volt ez az emberiasen érző tüzoltóknak, és újabb szégyene Alsólendva intelligens publikumának. Nem az első kudarc volt ez, de ennél nagyobb nem volt soha. Nem felejtettük el mindmáig, hogy mennyi gögös lenézéssel, uton-utóleben érezhető megkülönböztetéssel találtak szemben magukat a tüzoltók a multban, de még egy hetel előzőt is azt mertük hinni, hogy a könnyen végetessé válható veszedelmek végre észreterítik a közönséget, megindítják a gögösek és rokonszenvre bírák azoknak, akik idáig még keztyus kézzel is szígyenkezve paroláltak az érték küzdő tüzoltókkal.

Hu-ábránd, balga tevedés volt.

A kultura hőmérője Alsólendván ma sem áll másnt, mint kétszáz évvel ezelőt. Önzök, akaratlanulki divatbábok az emberek, akik ha haladósról lehet szó, csak a szereplési vagy letérjár tudnak haladni. Ilyenek a mi emberek, tisztelt a nagyon kevés kivételnek.

Miert nem pártolják a tüzoltókat? Mert főrészt iparosokból áll? Mert műhely-szaguk van és nem yang-ylang parfümös? Ugyebár, ha arról van szó, hogy valamelyik városi képviselő-választásokr kell előrantani a műhely-szag iparosokat, hogy egyik-másik szerepleni szerető ur gyűztesen kerüljön ki az urnából. — nem érzik a műhely-szagot, az iparoskezek durvaságát? Ha nem hálátatlanság ez, akkor igazság sincs a földön.

Az urak nagyon jól tudják, hogy csakis ő értékűt vannak a tüzoltók. Önmagukert semmiesetre sem, mert önmaguk többnyire abból az osztályból kerülnek ki, akiknek az adósságukon és a jó szívűkön kívül nincs egyébük és még abban az esetben sem lehet rosszból a sorsuk, ha elejtői végig hamuáé és a város. Mit szólnának tehát az urak, hogyha a legközelebbi tűzveszély alkalmával az ő hálátatlanságukhoz hasonló pénzzel fizetnének a tüzoltók is, és hába szólna a veszkürt, nem akada egyetlen ember sem, aki az urak segítségére menne? Könnyen megtörténhetik mindez, és azért jó lesz kétszer is megmondolni a dolgot, mielőtt egészen megtelik a pohár.

Azzal, hogy hosszú unszólásra néhányan lefizetik a pártoló tagsági díjat, azzal még nem tesznek eleget a lélek üdvösségének. Az a pár koronát önmaguknak fizetik, nem a tüzoltóknak, mert amire azt a pár koronát fordítják a tüzoltók, az a létra vagy fecskendő épugy egyik emberé, mint a másike. A tüzoltók tehát teljesen önzetlen, csupan jószívűk sugallatából lettek tüzoltók s ezt az önfeláldozásukat hálátlansággal fizetni: legalább is buta dolog! — Hogyan dolgozzon kedvel, szivesen a tüzoltó, ha a megérdemelt rokonszenv helyett lenézéssel találkozik; ha azt látja, hogy csak vérsz ídején van becsülete, amikor a saját maga és családja boldogságát, jövőjét kockára téve, megjelenik az égő háztétón?

Igaz lelkünkre mondjuk urak, senki reputációjának nem ártott volna, ha leméltőztatt volna egy-két órára ereszkedni a tüzoltók „alacsony” (?) színvonalára. Sőt a nagyságák és a

kiasszonyok is egészen maradtak volna, ha egy felőrára együtt szívják velünk, eladósodott szegény emberekkel a méhlyeszagu levegőt. Mi, eladósított szegény emberek ott voltunk, mert ha valaki tud hálás lenni, azok mi vagyunk. A mi érzelmeink nem fásultak el a bőségben, tudunk érezni és nemese gondolkozni. Tudjuk, hogy mit ir elő a kötelesség, habár nagy anyagi gondokkal vagyunk csak képesek kiúzni azt a néhány hatost is. De az urak, akik megint hátlansággal fizettek, tudják-e?

A szombati bál példája erre a felelet.

Egy község pusztulása.

(Saját tudósítónk jelentése.)

Borzalmas tűzkatasztrófa iról tudósítók. A város kakas vasárnap egy rászállott a zalamegyei Póloske község egyik házára s a virágzó község ma csupa rom és üszög. Leeggett az egész falu, rengeteg melképülettel, takarmánnyal együtt. Mentés közben *hot ember halt rotonotos tűzhalál*, köztük egy hajadón leány, aki testvérkét akarta az égő házból kimenteni.

Vasárnap egyik lakodalom volt a faluban. A lakodalomra nagyon sokan hivatalosok voltak, hajnal felé pedig szivarozva távoztak a mamorot felé. Egyik szivarozó káros gondatlanságból eldobta égő szivarát s még nyugovóra sem tértek, midőn feltettette őket a vészkálász, hogy a falu vege lángban áll. Irtoztában hatott ez a hír, mert őriási szélvihar dühöngött, melyel szemben minden erőkölés hiabavalónak látszott. Mire az emberek oltásra gondolhattak volna, a falu már tíz helyen égett.

Leírhatatlan jelenetek következtek ezután, melyeknek izgalmat soha nem fogja elfeledni az, aki azokát látta. A falu égött, a lángok a nagy szélviharban démoni gyorsasággal száguáltak végig a falun és egymást után gyújtottak le a szalmás házakat, kerítésekét, gazdasági épületeket. Nem teltelt bele egy óra és a falu távolról így látszott, mint egyetlen hatalmas lobogó fátyka. A falu utájan pedig több száz ember rohant fel s a lakóknál, sírva, kezüket tartva. Az emberek áradatában megvadult, ivóvált ártalmas száguáltak. Szó sem lehetett már róla, hogy itt valami megmentsenek. A higgadtabbak igyekeztek rendet teremteni és megkezdtek a mentési munkákat, azonban minden igyekezt meddő maradt. A lángok négy oldalról törtek elő és elhalt-maszkosúkat nem lehetett mególatni. Reggélre rommá lett egész Póloske, ötvennégy lakoház, 200 melképület, takarmány, állat lett a tűz málaleka és száz gazda számára minden vagyoniának pusztulása. A községben irtoztos a nyomor. A szó szoros értelmében Póloskán ma nincs egy falat kenyér. A lakosság vege elkeseredés veszt örö.

Hét halottja van a katasztrófának. Ót nő és két férfi. A férfiak ortas és mentés közben lettek haláluk a lángok között. Megrendítő Csercsics József három gyermekének halála. Csercsicsék is lakodalomban voltak és ök meg haza sem értek, mikor házuk már lángba borult és a házbán benn aludt két kis gyermekük. Az asszony örfingve rohant a ház fele, hogy gyermekeit megmentsen, ebben azonban megleozte öt 17 éves lona lánya, ki a lakodalomban nyoszolyoleány volt. Habozás nélkül beroholt az égő házból, hol a fojtó füstben is sikerült testvérekének akadnia. A két gyermeket síbe kapta és már-már úgy látszott, hogy mindhárom megmenekülne, a küszöbön azonban lona megbotlott és elesett. Pillanat mulva ruháján lángot fogott és a kivilákoló elől csakhamar átlatatlan füstgolyók és lángvelek fedték el a három testvert. Mire rájuk akadtak, már mindhárom meghaltak. A nagyobb leány még ekkor is mintegy felvité szorította magához testvérkét.

A tűzveszélyről azonnal jelentést tettek a hatóságának, mely a vizsgálatot azonnal megkezdte. A hivatalos jelentés szerint a következök lettek a tűz áldozatai: örf. Vörös József, örf. Tóth József, Nemeth József, Turkovics Gábor, Csercsics lona, Csercsics Mari, Csercsics Józsa.

A segélykölő egész Zalamegye területén megindult, Zalaegerszegen pedig e hó 22-én műveszt-estélyt rendeznek a póloskei tűzkárosultak javára.

Lépen akcióba Alsólendva intelligens közönsége is. Valamely jöszivű, tekintélyes urasszony vege kezébe az ügyet, alakítson egy bizottságot hölgyekből és urakból vegyest, akik tegegek meg az előkészületeket egy nagyszabású mulatsághoz. Eleg hosszú ehhez a farsang, de hiszünk, hogy akármilyen napon rendezik is a bált, Alsólendván nem lesz két ember, aki elzárkózna a póloskei inésegék barozsító nyomorával szemben!

Tollfuttában.

Nagyon különös és minden ízében pikáns történetről beszélnek néhány nap óta egyik zalamegyei város ügyvezető magasabb körében, hol a zsurok teremnek. Annál csodálatosabb, hogy még ott is felaléne a batorni terjesztő cigányasszonyoknak. Leírjuk a történetet, úgy, amint az megessét.

Szerdán az egyik fiatal ügyvédnél megjelent egy asszonyra áhítóza mána és megbízta az ügyvédet, hogy igy ismert kuruzsó asszony ellen esedás miatt tegey fölmentés. A cigányasszony áhítólag 200 koronát esalt ki a mamólat. — Az ügyvédszervén az ilyen esetek következményeit, ajánlotta, hogy egyezséget próbáljanak. Ha a cigányasszony visszatérni legalább felét a kicsalt összegnek, akkor ne üldözék.

A cigányonót az ügyvéd elhivatta lakására, ahol megjelent a becsapott mána leányával együtt. Amikor a cigányasszony megérkezett, az ügyvéd energiásan kezdte:

— Maga 200 koronát esalt ki a nagyszágos asszonytól! Beismeri a esalást?

— Én nem esaltam, — tiltakozott az asszony. — Én szolgáltataimert kaptam a pénzt!

— Mifele szolgáltatást?

— Hát amit a nagyszágának tettem!

Az ügyvéd kíváncsi volt arra a nagy szolálatra s tovább faggatta a kuruzsóton. A szabad-szajú cigányasszony nem igen kérte magát, és a következökét mondta:

— Bejáratos régen a házhoz, — ugymond, — s eszzer bizalmasan közölte vele az asszony, hogy szeretné a leányát férjhez adni az ottani aranyfűszeg egyik tagjához, aki utvárolt is a lány.

A beszélgetés során kérdezte tudé, tudna-e valamit ajánlani, hogy a család kívánása — a férjhezmentés illetleg — mielőbb teljesüljön. A cigányasszony kapott az alkalmon:

— Hogyne tudnék kerem! — mondta árdozva. — De az drága dolog ám!

Ezután rábeszélte az ur mamát, hogy csinos leánykaja legdrágább lenge fehéreműjűjű végjön le egy darabot s azt ő majd belecsempészi a kieszemelt ur ágynának párnájába. Ezért a jó szolálatért kapta a pénzt. A szolálat elég terhes volt, mert hosszú ideig tartott, amig a kieszemelt ur cseledevel megbarátkoztatott és igy e réven közl juthatott az urfi ágynához.

Még rá is fizetett a dologra, kérem ügyvéd ur, — mondta teleszájál a vén asszony.

A mána, meg a lányka majd lezúrtékkel szegyenletükben. Szólni sem bírtak az intim leleplezés hallatára. Ezután felvilágosította őket az

Góbéságok.

Az „Alsólendvai Híradó” számára írta: Adorján Zoltán (Csikszerebia.)

A székeynek sok mindenféle természet ismerik, de azt aligha tudják, hogy két esze is van. Egyik a becsületés, másik a furfangos esze. Amny csupán benne a bál, hogy a becsületés esze nincs keztegyében s mindegyre a furfangos két elóránján.

Elszékelték itt egy székei atyánkfőiről két kis történetek, amelyekben kiviláglik, hogy a székeynek csakugyan a furfangos esze a mindennapi, míg a becsületés eszét csak ünneppokon veszi elő.

Hösnák, két mindközönségesen csak György bátyánknak hívnák, igeu zárta ember, sok világot látott és tapasztalt, tudja mi a becsület. — Róztudomásu, hogy székeiyeinkben van fizeti szellem, nos a György bátyánknak is meg van, még pedig rendkívüli mértékben.

Egyikben mint borkereskedő — betoppán valamí ven túti-mutyi száshoz s tudakolja: van-e ó-hora eladó.

— Van! — feleli a szász.

György bátyánk csak egy 32 vidres hordóval jött, a vén szász meg nem akarta az 50 vidrest felbáe hagyni s igy nagy alkudozások kezdődtek.

Vegre oda lyukadtak, hogy György bátyánk megveszi ugyan az egész hordó bort, de most csupán azt felet ki, amit a maga hordójába felöltött, a maradékért eljön két nap múlva.

— nyugtatja meg György bátyánk az öreg szász. Behajtat hát az öreg s a pince előtt megáll szekerével. Aztáp csapra ítt az 50-est s kezdik a mérést. A vén szász a csap mellett állt és ergetté, György bátyánk meg hordta.

— Egy! — mondja a székei, mikor az első vidret kimerte.

— Ety! — mondja utána a szász is.

— Kety! — Kety! Három! — Harrom!

Negy! — Nety! — s igy meretnek szép lassan.

György bátyánk közben nagyokat „botlik” — hogy ó micsoda gazda otthon, ez is a fia lakodalma viszi a bort. Egy álló hétig tartja majd a lakodalmas népet, hadd igyanak. A lányka megyeözéni is ót napig folyt a dárídó. Pedig György bátyánknak se fia, se lánya, még asszony sincs. Ven legyen ökelme!

— Ót, — mondja az öreg.

— Et, — mondja a „szomszéd” is.

— Hat, — folytatja a székei.

— Hét, — számlol György bátyánk.

— Hód, — utána a másik.

Nyolc, — mondja a székei és jól szemügyre veszi a vén szászat.

— Nőc, — feleli kozzombos arccal az.

— Hét, — vágja ki nagy hangosan György bátyánk.

— Héd, — hagyja rá a szász.

— Nyolc, — stb. stb., s mire a 24-nél tartanak, megteik a 32 vidres hordó. A szász lezarta a csapot, pápirost veszt s kiszámítja a bor árat. Az öreg székei szintén számlol magában.

Az eredmény knappolt, György bátyánk azonban szákerlémmel vizsgálja utána a szász számlását, mert ugymond: szereti az egyenes utat, ne csalódjék ő se, más se.

Avval fizetett, befogott.

Hogy elment-e a maradék után? Nem bíró, soha!

Vadászgatni is szeretett György bátyánk, de se területé, se jegye nem volt ökelme. Egy delután lesbe meg a szomszéd vadászterületre. Ovatosan és elővigyázattal lapult meg egy lucernas mellett. Az erdő lombjai jól fedezték.

Várakozása közben egyszerre csak azt veszi észre, hogy a lucernas túlsó felén közeledik egy puskás ember. Rogton megismerte a falubéli csanta kovácsot, aki szintén — mint jómaga — esalt duna vadászgatón.

— Nő, — szólja György bátyánk, — ez is nyulhasra éhezik, hanem most megjáratom.

— Alig azonban, hogy ezt kigondolja, megjelenik az erdőszélen egy tapifülsés s vigan legelészni kezd a lucernasban. Mindketen észrevették, de az öregötöl mecseske volt, míg a kovács hopp lóvalóba esett.

— Ez rőtön célba is veszt, eldurran a kápsz-lis-puska s a nyuszika szerencsésen felbukik.

A dorrenes után rettetlen ordítás veri fel az erdő csendjét György bátyánk ordított:

— Já, já, já, megöltél gazember, tolvaj, já, já, já, ki vagy? Megöltél!

A kovács éppen indulóban volt, hogy megeljeze a prédat, de a fajveszezésre igy megijedt, hogy elfeledte szákmányt, utat, sántaságát, mindent, amit egy-homlok förtött el, kukoricásokon hazafelé. Eszevesztetten elment. György bátyánk a hasát fogta a nagy kacagásban, mert hogy neki semmi baja nem esett, csak komnyú szerral csak nyulhushoz jutni.

Ez fényesen sikerült is.

gyéved, hogy ha földözik a nőt, majd a nyilvános tárgyaláson is szóba kerül ez a völgyéngyógási módszer. Erre lemondtak az földözésről s most a közönséget elvezeték a vén kuruzsolósszonyhoz.

A kis hölgy rettentően szegyezte az esetet; az azonban, hogy majd a ruhadarabka hozzá-e megy a völgyéngyógyászat, az eddig eldöntve nincs.

HIREK.

Dr. MANDEL PÁL.

Most, lapunk zártkörű értesülünk, hogy Dr. Mandel Pál, az alsólendvai választókerületnek több cikluson át országgyűlési képviselője, hosszabb szenvedés után e hó 7-én, pénteken elhunyt Budapesten. Az elköltözöttökhöz az igaz hála s ragaszkodás erős szálai fűzik kerületünk, ki évek hosszú során keresztül minden humánus és közintézményünknek lelkes támogatója, minden nemes törökvesztünknek szószólója, előmozdítója, a környék és városunk szegényeinek önzetlen jótévedője volt.

Emberbaráti szeretete, minden jóért és nemességet lelkesülő szíve, fenköli gondolkodása, mély tudása és önfeláldozó hazaszeretete sok igaz tisztelőt és halála közélettel szerzett neki városunkban és kerületünk lakosságában között, aki fájdalommal részvétel bucsuznak porhüvelyétől, de emlékké a végteleen időkig kegyelettel megőrzik.

Még a leghevesebb politikai küzdelem is csak ellenfeleket szerzett számára, de ellenségeket nem.

De munkássága erősen kihatót kerületünk szűk határain; a politikai és társadalmi közélet országosan elismert vezéralakjai közé tartozott, azok közé, kik fényes szemlélet, mély tudásuk, szepítőlény jellemük után kiérdemelték az egész ország hálaát és tisztelőit az életben, fájdalmas részvétel elhunytakor s emlékeztetének kegyelettel megőrzését a síron túl.

Béke havainra! Áldás emlékére!

Halálkozás. Bruncsics István, Bruncsics Antal helybeli paraszta fia, e hó 4-én elhunyt. Temetésén testületileg megjelent a Kereskedő és Iparos Híjak Egyesülete, melynek tagja volt a megboldogult.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár részvénytársaság tegnap délután tartotta meg IX-ik évi rendes közgyűlést számos részvényes jelenlétében. Az osztalék egy-egy részvény után 20 koronában állapított meg. A tartalékok bővítése részesítette után jötekmény és közlekedési 420 korona adományoztatott. Ez az összeg a következőképpen oszlik meg: 1. A helybeli állami polgári iskola ifjúsági segélyegyletének 100 korona. 2. A helybeli r. k. elemi iskolája szegény tanulóinak 50 korona. 3. A helybeli zsidó népiskola szegény tanulóinak 50 korona. 4. A helybeli kórház-alapra 40 korona. 5. A helybeli önk. tűzoltó-egyletnek 40 korona. 6. A helybeli ev. iskola javára 30 kor. 8. A helybeli szépiptó-egyletnek 20 korona. 9. A helybeli dátkörök 10 korona.

Adomány. Mándi Samu, az alsólendvai uradalom egyik bérlelője, 5000 koronát adományozott a helybeli önk. tűzoltó-egyletnek.

Eljegyzés. Összesen Antal Sifókorn eljegyezte Bárány Antónia kisasszonyt Bográzról. Szívbeli üdvözlője a jegyvesztő!

Tízótlók bálja. Mint lapunk egy más helyén említtük, a tűzoltó-egylet szombati bálja a közönség részvételével mellett folyt le. Még este 9 óra után is olyan kevesen voltak jelen, hogy a rendezőség néhány mar-már a mulatság felülszáról beszélt. Kevéssel félóra múlva végre megjelentek azok, akiknek szájközlékkel volt jelen, míg az intelligensabb családok teljesen távolmaradtak. A csekély közönség dacára is a

hangulat vidám, sőt nagyon vidám volt, csak a mulatság kezdetén volt erőfeszítés emberenek valamilyen elkedvetlenedés. Mondhatjuk, meglehetősen hangulatosan folyt a mulatság még nem volt az időn, hölgyeink is uraik nagy sokat táncoltak, aminek csak a kora reggeli órák vetettek véget. — A meglehetősen jóra a következők voltak:

Asszonyok: Bäder Hermáné, Belovics Antáiné, Horváth Lajosné, Horváth Istvánné, Kopecký Józsefné, Németh Sándorné, Sipos László, Sáfár Gergelyné, öz. Sónig Antáiné, Simonka Jánosné, Szauder Jánosné, Toth Gyuláné, Toma Gáborné, öz. Unger Ferencné, Vehovics Ferencné, Vucsak Józsefné. **Leányok:** Kiss Katica, Nagy Katica, Sáfár Böske, Sónig Anna, Toma Böske, Vehovics Ilona, Vucsak Böske.

A Tűdöbetegekért. A József Kir. Herceg Szanatorium-Egyesület női javára költségvetéséről február hó 22-ikén Nován, a „Világ közepé”-hez címzett nagyvendéglőben zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté este 8 órákor. Belepté-díj személyenként 2 kor., családjegy 5 kor. Felülfizetések köszönhetően fogadtak és hirlapilag nyugtázták.

Pesti módi szerint. Háziraink egyénmelyike, akik sokat olvasnak újságot, megírtyeltek pesti kollégáik országos hírvéret és ebben a hónapban felemelték a lakbért. Aktuálissá lett tehát a lakás-úrszóról beszélni. — Alsólendván sohasem volt drágább a lakbér, mint az utóbbi években. Bátor és tapasztalatból állítjuk, hogy például a drágának híresztelt Nagykanizsán jóval olcsóbbak a lakások, mint nálunk, úgy hogy aki Alsólendván az első-utóbban lakik, az annyit fizet, mint aki Nagykanizsán egy kedvesebb utcában lakik. Sokáig kutattuk a magas lakberek okát, de mindmáig nem bitunk rájönni. Most végre maguk a stájerolok házirak megmagyarázák mindent. *Alsólendván minden ok nélkül, saját önkényükből stájerolnak a házirak.* A legutóbbi stájerolások alkalmával azáltal értek elő, hogy az asztalt árat, meg a csatorna árat a lakóknak kell megfizetni, sőt akadtak olyanok is, akik a pöcegödör-tisztítás és a kényenszepsz díját is a lakóknak fizették meg. Hóhó uraim, ez nem járja! Az asztalt, a csatorna, a pöcegödör és a kényen a házúra, és a lakóknak ezekhez csupán annyi a köze, hogy díjmentesen meg használják. Így van ez mindmáig és még Kanizsánzenpétegen sem szokás, hogy a kutvizet is külön felszámítsák a lakónak. Nagyon helyesen cselekszenek a lakók, ha tiltakoznak a kapzsi házirak újabb merénylete ellen. Magyarzárják meg nekik, hogy a felszámított lakáspenzekből egyszerre nem lehet gömbölyöztetni a hízást, és ha meg ez sem használ, akkor egyszerűen hagyják ott a lakást s bérleljenek olyannál, aki nem pályázik a lakója bérére. Higgyék el, egy-két példa nagyon könnyen megtanítja a kapzsi házirakokat a méltányosságra!

Fellülfizetések kimutatása. Az alsólendvai önk. tűzoltó-egylet február hó elsejéi háján felülfizetési sziveskedtet: Biró Lajos, Hájos Mihály, dr. Wollak Adolf 10—10 korona; Fusz Nándor 8 kor.; Józsa Fábán, dr. Laubhammer Oskár N. 6—6 kor.; Csukics Adolf, Iwánits György, Isoó Ferenc, Pollák Emil, dr. Politzer Zoltán, Schwarc Arnold 5—5 korona; dr. Filkor Márton, ifj. Kúrónya József, Pollák József, Tomka Lajos, ifj. Schwarc Samu, Schwarc Mór (Kebele) 4—4 kor.; Ágh István, Arstein Benő, Freyer Lipót, Ecker Pál, Gállits Tamás, Németh Imre javorszómester 3—3 kor.; dr. Brüner József, Bäder Hermán, Bors István, Erményi János, Ehrenreich János, Csizsár Sándor, öz. Krájcics Istvánné, Matyavoscsy Vince, Pollák Lázár, Tivadar Ferenc, Vidóczy Ferenc, Vucsak József 2—2 korona; Elefánt Dávid 2 kor.; 40 fillér; Aranyay Béla, Belovics Antal, Balkányi Ernő, Fehér István, Kopecký József, Klein Dávid, Lázár István, Sipos Lajos, Oszesky M. Victor, Toplak János, Wortman Armin 1—1 korona; Hunyady Pál, Simonka János 40—40 fillér, Összesen 166 korona 20 fillér.

Az egylet működő kara ez után is hálas köszönetét nyilvánítja a nemes célra adakozóknak.

Becsapott földesúr. Itt történt a vidéken. Egy vándorló bevetődött egyik vidéki földesúr kastélyába s miután sem az udvaron, sem az előszobában nem talált senkit, benyitott a legelső szobába, amely éppen a földesúr dolgozószobája volt. Reggel éppen a földesúr nem volt a szobában, de helyette ott volt az asztalon a jofátja villásreggeli, mellette egy flaska borral. A

vándorló gondolt egyet, várta egy ideig, mivel azonban nem jelentkezett senki, kénytelenem leült az asztal mellé, jóllakott, ennek végeztével pedig lenétek kiszopta a flaska. Ekként jóllakva denis kegyei éppen távozni akart, midőn egyszerre eltele toppant a földesúr. A földesúr jószív ember, nem csapott lármát s midőn meg a vándorlót azt is elpanaszolta, hogy két nap óta nem evett és odahaza hat gyermeke éhezik, a földesúr meg egy huszfillerest is adott neki borralvaló. A vándorló ezért távozott. Itt következők a dolgok csattanója. Amint a vándorló kiért az előszobába, ott találta az inast.

— Nézze kérem, — mondta a vándorló, a nagyságos úr véletlenül egy rossz hatost adott nekem az inant. Legyen szives vigye vissza és keressen helyette másikat!

Az inas bement, azalatt a vándorló másodszor is körüljárt az előszobában. Nézegetés közben megpillantott a fogason egy vadonatúj borkabátot, leakasztotta és — meglepett. Mire az inas visszatért: a kabátban is, meg a vándorlónak is csak hiút helye volt már. Lett erre látás-tulás, láma a kastélyban, de a vándorló nem volt taláható sehová. — Ugy haljunk, hogy a földesúr nagyon restelli a dolgot és ezért nem is tett róla jelentést a hatóságánál.

Tilos a kivándorlás. Zalavármegye aisénpája ügyelmezteti az utlevélapokat kiállító közökeket, hogy az esetben, ha valaki Canadába való kivándorlást céljává, kérnie utlevélet, világoztatók fel, hogy a Canadába való kivándorlást a m. kir. helyigymintiszter egyelőre betiltotta.

A Vármegye nyomorultjai. Evröl érem emlékedő számoktól közlik ezen szomorú cím alatt. Ezidőszert van a vármegyeben 33 hille, 485 dajkaszába adott, 750 émbetveg helye, 706 siketnema, wa meg nyomorok, 2071 közsegyereket s 1751 keresékepleten árva. — Számokhoz fűződő reflexiókat el is hagyhatjuk már. Hízen annyiszor megírtuk, hogy mennyire erősen a társadalom, mely nagyra engedi nőni a nyomorúságot. A számok evröl évre szaporodnak s tehetetlenül állunk az áttökak szemben, amely a degenerálódás féle tereli az emberseget.

A Zalamegye Közművelődési Egyesülete. A magyar kultúrának egy új árat avatják fel e hó 10-én hétfőn Zalaeagerszegen, a vármegyei törvényhatóság bizottságának e napon tartandó közgyűlésének kapcsálatában. Az egyesület felállítását a Dunántúli Közművelődési Egyesület főközg. hogy a nemzeti kultúránk kiépítésében közreműködni. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter Pallavicini Ede öröghozó, a D. K. E. elnökehez intézett következő levélben mentette ki távoimardását:

Folyó hó 3-án kelt nagybicsói soraidből hazafias örömmel és őszinte köszönettel értesítem a Zalamegyei Közművelődési Egyesületnek folyó hó 10-én történendő megalakulásáról. Midőn tisztelgetek értesíték, hogy az alakuló gyűlésen akadályoztatásom folytán nem vehetek részt, van szerencsem egyáltalán tudatni, hogy ezt erőf. Bathányi Pál főispánnal tudattam, felkérvén őt egyidejűleg arra, hogy a megalakítandó közművelődési egyesület alakuló ülésén egybejuttatást Zalamegye ezen kulturális mozgalomának alkalmából nevében üdvözölés sziveskedjen. Szives üdvözlélet igaz híved

Darányi Ignác.

Üzlet-átvétel. Freyer Lipót helybeli kereskedő, üzletét átrólisan a fűtőn levő saját házába, üzlet Koutnyek-féle ház) helyezi át. Az átalakítási munkálatokat már megkezdtek.

Járásunk szaporodása. Az alsólendvai járásban az elmúlt negyedévben született 288 lélek, meghalt 149, ezersint a szaporodás 139 volt.

Megszűnt napilap. A „Nap” újságválalat reggeli lapja, a „Hír,” mely zsurnalisták szempontból egyike volt a legmodernebb lapoknak, megszűnt. A lap szerkesztője, Braun Sándor a megszűntés okának azt mondja, hogy a lap nagy elterjedését mellett se volt képes a lényeges kiadásokat fedezni és így a szerkesztőség egész tevékenységét ismét a „Nap”-ra egyessít.

Felakasztotta magát. Barka István lenecenotamji gazda egyik szomszédjának pajtájában felakasztotta magát. Az elkeseredett embernek még a halálában sem volt szerencséje, mert midőn már kielehette lelkét, a kötel eszakadt és a holttest a földre zuhant, így akadtak rá a házbetűk. Öngyilkosságának okát nem tudjuk.

— **Egyed Károly büntetése.** Egyed Károly, ez a nagystúli csirkéfogó, tegnapelőtt állt bírái előtt. Szuronyos börtönön kísérte Szombat-heylről Zalaegerszegrre, mert tudvalevőleg Egyed jelenleg a szombathelyi fegyházban ül, a sárvári börtöme miatt. Egyed három nagybuzsábasú gazzettét felelt tegnapelőtt a zalaegerszegi kir. törvényszék előtt. A legnagyobb bünye az, hogy állati merényletet követett el egy fejtelten, hosszalatti gyermeklány ellen, azonkívül megkardosította Pollák József helybeli kereskedőt. Egyed a mindenre elszánt gazemberék flegmájával hallgatta a vádakat, tagadott is kisse, de a beidézett tanak vallomással sorban beigazolódta bűnös tette. Ennek eredményeképpen a bíróság ítélte Egyedet a gyermekrontásért 2 év börtönre és 200 kor. pénzbüntetésre, a hatóság elleni erőszakért 3 hónapi és a csalásért 1 hónapi, tehát összesen 28 hónapi börtönre. Azonkívül elmarasztalta az összes költségeken.

— **A kutba esett.** Pityke Anna homokomári lakos tegnapelőtt a hegyi kutba ment vizért, egyszerre megcsuszott és a nyitott kutba esett. Mire rákadtak, halott volt.

— **Borzalmas gyilkosság történt,** mint annak idején megirtuk, a Jelenyosi szőlőhegyen. Jancsi Gábor Jelenyosi ember együtt mulatozt a pinceben papjtással, Gyertyák Gézával. Alaposan beruga csak késsz este indultak hazafelé, amikor is Gyertyák sértegni kezdte valaméirt Jancsit. Jancsi erre azall felélt, hogy késsz rántott és azall 14 szarászt ejtett a sértegetőn. A szarások közül 5 szarás azall volt. Gyertyák összeesett, amit látva Jancsi, az éltetlen embert a szőlők közé vonzotta, ott rávetette magát és őrjönge meg akkor is szurkálta, majd kezével kivette az áldozat belet, azokat kesére csavarta, aztán a késsz a belekkel visszanyomta a gyomorba. Mikor elvégezte rémes munkáját, egy póznát a holtesten keresztül beleszurta a földbe és arra ráützte az áldozat kalapját. — A gyilkost, akit ép elméjűnek mondanak az orvosok, másnap elfogták a csendőrök s a kedden megtartott főtárgyaláson 10 évi börtönre ítélte a bíróság.

— **A család át-táncmester.** Szokatlan módon akart pénzhez jutni egy vándorfélegény, aki egy községben bejárta a leányos házakat. Táncmesterek mutatkoztak be s előlegeket vett föl. Mikor odakerült a dolog, hogy a mester dolgozta le a földszent pinceket és vezesse be a tánc művésztetbe a táncolni vágyó hajadonokat, akkor kiderült, hogy annyit ért a táncantáshoz, mint a hajdu a harangöntéshez. Az elbolondított leányok aztán úgy álltak boszut, hogy alaposan elverték a táncmester urat, aki beütött fejjel menekült szebb hazába.

— **Tapolczai csendélet.** Szorgalmas, józan, életerős pincemunkás volt Tapolczán Horváth György. Vasárnap bement egyik kormsába, hol egy régi elcséngse, névleg Németh Bórcz Peter orozva leszurta. Horvát két map mulva belehalt seibe. A gyilkost letartóztatták.

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarlberg) köhögés elleni cukorkák,

kaphatók alulírott gyógyszerháiban. Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vetkezik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák

fenyővel, orvosilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gegekedség drb kószonábioniznyitellen. — 5245 ványokkal igazolja e szer hathatóságát. Ezen kitűnő gyógyhatású cukorkáknak esomajna 20 és 40 filler, adagja 80 filler.

Kapható:

FUSS F. NÁNDOR gyógyszerár
Alsöldendván.

Ajánlható czégek

(Előfizetőink ingyenes hirdetes-rovata.)

ARNSTEIN BÉNO fuzser-, festék-, esomego-, lizet-, vetemeny-nagyvak, ugyszimlen norinbregi-, üveg- és porcellan-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szemraktár.

ZOMBORI MIHALY higienikumon berendezett fodrasz-terme a Fő-utcaiban (Tivadar-fele új ház.)

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomás mellett. Kifűnő konyha, jó borok, frissen espalt sör.

WORTMAN BÉNO rőfös- és divatruka-kereskedése. Nagy raktár halott és temetkezési kellekkekkel.

FARAGÓ ISTVAN borbély- és fodrasz.

HORVÁTH LAJOS borbély. Illatszerek raktára.

BECK MIKSA sütődeje.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész ferfi- és női cipőkben.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervet készíteset, mindennemű építkezést, valamint szakvelemeny adását, Tanulmányait elsörendű fővárosi építészeknél szerzeset.

SCHWARZ KAROLY bórkereskedő és szikviz-gyáros.

REICHENFELD SANDOR mérszáros és berkesi-tulajdonos.

TÖRÖK SANDOR cipész és bórkereskedő.

MAYER ÖDÖN órás és eskzerez. Nagy raktár china-ezüst arukban.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dolhany és szivar nagy-áruda.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

BORS ISTVAN kötelgyártó.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

Özv. TUSKE FERENCÉ vendéglős.

MANDELBAUM MÓR rőfös- és divatruka kereskedő.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona“ nagyvendéglője, káveháza és szállodája.

Idei Mautner-féle magvak FRYEYER LIPOT kereskedésben kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsörendű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktára.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

MUHR LAJOS vendéglője a „Gspiköshöz“ Hosszfalluban.

WEISZENSTERN FÜLÖP vendéglős Turnischán.

MOSONYI SÁNDOR vegyeskereskedő Resznekén.

GERENCSER GYÖRGY teglmester Zalaegerszegen (városi teglagyár). A legjobb minőségű falecserep bármikor rendelhető nála.

HALÁSZ FERENC vendéglős Turnischán.

7518 907. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsöldendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Magai József és társa végrehajtatók Varga Ferenc és neje végrehajtás szentvel eleni 420 K. tőkekövetelés és jár. iránti végzés ügyében az alsöldendvai kir. bíróság ítérelten levő:

1. a lentí-i 277. sz. tjkben + 1. sor 817. hrsz. a. felvett s Varga Ferenc és neje Tóth Rozsi nevűn álló egész ingatlanra (szőlő pincevel a Búdahegyén) 832 K.

2. az u. ottani 278. sz. tjkben + 1. sor 818. hrsz. a. felvett s Varga Ferencné sz. Tóth Rozsi nevűn álló egész ingatlan (szőlő a Búdahegyén) 474 K. adóalpon ezennel megállapított kikéltási árban az árverést elrendelte és egy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. február 27. napján d. e. 10 órakor

Lenti községházánál tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is elfog-nak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok adóalpon való 10⁰-át készpenzben vagy az 1881 évi LX. tc. 42. §-ban meghatározott árfoylam-mal számított és az 1881. évi 3333. sz. a kelt I. M. rend. I. §-ban kijelölt övadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni.

A kir. bíróság teletkönyvi hatósága.

Alsöldendván, 1907. évi nov. hó 12-én.

Bíró, kir. albiró.

Alsöldendvai képeslapjaink

művészi kivitelben
sokféle felvételben

már megérkeztek.

Olcsó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papírkereskedésben.

Báli ruhakelmék

duz választékban, olcsón
kaphatók

MANDELBAUM MÓR

rőfösáru üzletében Alsöldendván.

Az Alsó-Lendvai Takarékpéntzár
hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának
IX. csoportját
folyó évi február hó 20-án nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpéntzár
Igazgatósa.

Hirdeteseket felvesz a kiadóhivatal.